

домашнє насильство, то в більшості штатів (приблизно 37) є закони, які використовують гендерно чутливу мову.

У США є спеціальні структури, куди можуть звернутися жертви домашнього насильства. Національна коаліція проти домашнього насильства (NCADV) має повну інформацію про те, що робити, якщо ви стали жертвою домашнього насильства. Існує також Національна «гаряча лінія» щодо насильства в сім'ї.

Як бачимо, чоловіки також стають жертвами домашнього насильства. Американський досвід має навчити нас всебічному розумінню проблеми домашнього насильства, в якій роль жертви та насильника не залежить від статі чи гендеру.

Науковий керівник Ю. В. Заболотна

УДК 343.9:343.226

ІНГА ІГОРІВНА НАРСІА

Харківський національний університет внутрішніх справ

МОДЕЛЬ ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВА (М. КАРДІФФ, ВЕЛИКА БРИТАНІЯ)

Попередження насилля здійснюється на індивідуальному, взаємному та громадському рівнях. Прикладом цього є Кардіффська модель, підхід до запобігання насильству, який ґрунтується на стратегічному використанні інформації, отриманої від організацій охорони здоров'я та правоохоронних органів для вдосконалення програм забезпечення правопорядку та попередження насильства в громаді. Модель Кардіффа була створена Джонатаном Шепердом, хірургом та професором Кардіффського університету в Уельсі, Великобританія. Основою моделі є обмін інформацією. У закладах охорони здоров'я збираються дані про травми, пов'язані з насильством, включаючи місце, час, дату та механізм травматизму. Ці дані поєднуються з інформацією правоохоронних органів, щоб допомогти громадам знати про місця, де часто виникає насильство.

Основні кроки до впровадження Кардіффської моделі у правоохоронних органах: створення партнерських взаємовідносин щодо запобігання насильства з місцевою лікарнею; збір та обробка інформації про травми, заподіяні в результаті насильства; допомога у прийнятті рішень на основі даних у режимі реального часу; підтримка керівництва правоохоронних органів щодо надання інформації про випадки злочинів.

Кардіффська модель була застосована в США та Австралії. З 1996 року, моменту свого розвитку, Кардіффська модель показала, що

обмін анонімними даними про місце злочину, використання зброї, нападників дозволяє місцевій поліції покращити стратегію щодо попередження насилля на вулицях.

Наявність інформації у поліції щодо здійснення насильства залежить від людей, які повідомляють про ці злочини, але багато потерпілих не повідомляють, тому що бояться репресій, не хочуть, щоб їх власну поведінку було ретельно вивчено, або тому що вони не думають, що поліція може вжити ефективні дії, якщо вони повідомляють про це. Тому найбільша перевага у впровадженні Кардіффської моделі запобігання насильству полягає у забезпеченні прозорості та довіри місцевих громад.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

ВЛАСТА АНАТОЛІЙВНА НЕЧАЄВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

СЕКСУАЛЬНИЙ ХАРАССМЕНТ

Насильство – це всеохоплююча проблема. Воно має універсальний характер. Об'єктом його може стати будь-яка людина і будь-яка сім'я, незалежно від соціального стану, рівня життя, місця проживання. Насильство є однією з основних причин смертності в усьому світі серед людей віком від 15 до 44 років.

Потрібно розібратися в досить незрозумілому терміні для українських громадян як «харассмент». Якщо спростувати, харассмент – це загальний термін для цілого списку вчинків, які зачіпають або принижують людину, створюють несприятливу обстановку, викликають почуття сорому або лякають. Список дуже довгий: кпини, жарти, докучання, переслідування, вульгарні натяки і погрози – все це різні форми харассмента.

Більш того, харассмент буває не тільки сексуальним: одна людина може принижувати іншу через її вік, національність, колір шкіри, віросповідання, сексуальну орієнтацію, фізичні або інтелектуальні особливості. Наприклад, якщо хтось із колег весь час зневажливо коментує ваші релігійні погляди, це теж харассмент.

Це юридичний термін, причому не тільки в США. Перші позови стосувалися харассмента на робочому місці за расовою ознакою, а ось сексуальний харассмент в Америці вперше визнали формою дискримінації в 1976 і 1977 роках.

З боку може здаватися, що будь-які вчинки сексуального характеру на роботі, флірт і вульгарні жарти в США вважаються харассментом, але